

ELS DESARRELATS*

A Juan Tolosa

Mireu,

jo crec que de les nostres vides n'hi ha prou amb un vers
potser tan fosc com el nostre dol
però també amb un sol vers n'hi hauria prou d'aquest desembre a
Istanbul

la Sumptuosa

Aquella que ha fos volva a volva la tristesa

Mireu,

quan el vent pentina de fred els meus vespres d'ací
em trafiquegen l'oïda les nostres veus riallejant pel Bòsfor
m'ensucra la tebiesa d'aquella crêpe curulla de joia
aquella que menjàvem tot esperant el vapor a Ortaköy
i quan la boira m'amara de blau pels carrerons d'ací
arrenca d'entre aquella arquitectura de blonda en pedra
el nostre somriure
irremeiablement perdut per un incest de cruïlles
i quan la nit m'acomia de la vida amb un somni
un espectre petit i compassiu em cus els ulls amb fils de lluna
i des del Gàlata baixem plegats al fons de l'ànima
on han gosat finalment arrelar aquells tombs nostres
aquells que encetaren la fugida ací
fa ja tant de temps
en l'ofec de la nit

*Del llibre *Varador de sorra*, Premi de Poesia Benet Ribas de Blanes, 2009.

DÀRSENES DE SORRA*

Sobre vidres estavellats la llum
exhumació del dol
en dàrsena de sorra

Una gota de rosada sobre el cor
ullals de nit
en dàrsena de sorra

En quin cantó del mapa abocat el plor?
Amb quina carta navegat el vespre?
En dàrsena de sorra

Sobre el cel negre una xarxa de rieres
fanals cosits a estreles
en dàrsena de sorra

Pregue per l'arribada de l'amic
ja obro les portes entra ja
en dàrsena de sorra

Foc perllongat l'amic
darrer trenc d'alba
en dàrsena de sorra

Dels nostres cossos el llit ha fet país

desfet ciutats de fel
en dàrsena de sorra

L'amic em furta el cor
veu de murta i llavis de cirera
en dàrsena de sorra

Passeig sobre el meu pit la seua mà
la meua mà per deus sagrades seues
en dàrsena de sorra

Abans mans tristes i petites
vaixell de cabotatge l'aflicció
en dàrsena de sorra

Ara viatge entre els seus ulls
entre les meues mans a preguntes les mans seues
en dàrsena de sorra

Sobre el seu pit els besos meus
els seus sobre la llinda del meu cos
en dàrsena de sorra

Com un espill els cossos en saló de ball
cant dolç a llunes
en dàrsena de sorra

Descabdellat el seu per sobre l'herba
entre la dansa dels meus dits
en dàrsena de sorra

Negats ara d'amor
batuts abans de mort
en dàrsena de sorra

-Ets manyaga com la terra, amiga,
terra degotejada de secrets
en dàrsena de sorra

—Sota la teua ombra tinc somoguda la memòria, amic,
a xiuxiueigs tombades tinc les branques
en dàrsena de sorra

El món lliurat als nostres peus
de color cel fan les sabates nostres pàtria
en dàrsena de sorra

Folgats a mots comptats a passes
veïns d'uns altres mots
en dàrsena de sorra

Asseguts els versos meus a contramur
a l'altra banda els seus de la finestra
en dàrsena de sorra

Poemes vagarejats sobre paper
vagarejats també ell i jo sobre paper
en dàrsena de sorra
I el silenci a dolls
fill nostre embolcallat de buit
en dàrsena de sorra

* Del llibre *La meua frontera*, Premi de Poesia Miquel de Palol de la Fundació Prudenci Bertrana 2010.

TEMPS DE CÒLERA*

*A una dona negra nua morint a la porta d'un
hospital d'Haití*

De nit
el teu cos de periòdic
és ja paper vell

A dos quarts de nou del matí
eres fetal
reportada per l'ull notarial de la càmera
sobre llençols en un cul-de-sac nu de mort

A les deu del matí
les celles cobrien de fosca el teu cos
a l'avern feien toc-toc les pestanyes

De nit
mentre tu balles ja amb les fantasmes
dormo jo la teua fatiga/ el teu cansament
armo la teua memòria
de llàgrimes i desconsol

La nit clou la notícia
amb una flassada de papers vells

(Novembre 2010)

* Inèdit.

